

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2946/05
21.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. I 376/05 од 5. септембра 2005. године, у седници већа од 21.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. I 376/05 од 5. септембра 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Кикинди П. 1. 622/2003 од 24.5.2005. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, а ставом другим тужени је обавезан да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 218.400,00 динара и да му накнади трошкове поступка у износу од 26.276,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете услед претрпљених душевних болова због умањење животне активности а преко досуђеног износа од 174.720,00 динара па до тражених 640.000,00 динара и преко досуђеног износа од по 21.840,00 динара на име претрпљених физичких болова и страха, па до тражених по 80.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом.

Пресудом Окружног суда у Зрењанину Гж. I 376/05 од 5. септембра 2005. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена је првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", 125/04), и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из става 2. тачка 12. истог члана, на коју ревизија неосновано указује, будући да је побијана пресуда јасна, није противуречна и садржи све разлоге о одлучним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог радио као ___ уређаја у периоду од 1.4.1981. године, а 5. августа 1992. године је распоређен на посао радника обезбеђења. Због услова рада, тужилац је оболео од професионалног обољења - ___, због које је дошло до потпуног губитка радне способности, па је тужиоцу решењем Републичког фонда ПИОЗ Филијала Кикинда утврђено право на инвалидску пензију почевши од 31.7.2003. године. Налазом и мишљењем вештака утврђено је да је тужиоцу животна активност умањена за 80%, а утврђен је и интензитет и трајање физичких болова и страха. У поступку реструктурирања туженог, који је започет одлуком Агенције за приватизацију од 27.6.2003. године и окончан закључењем уговора о купопродаји друштвеног капитала туженог путем јавног тендера дана 5. септембра 2004. године, између Агенције за приватизацију као продаваца и "ВВ" као купца, тужилац је пријавио потраживање нематеријалне штете по основу професионалног обољења у износу од 350.000,00 динара. Усвојеним програмом реструктурирања предвиђено је да се сва пријављена потраживања отписују у износу од 72,7%, а да се намирују и у преосталом делу основаног захтева.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен део тужбеног захтева тужиоца преко износа накнаде нематеријалне штете досуђених првостепеном пресудом.

Наиме, како је тужилац оболео од професионалног обољења, тужени је у обавези да му накнади насталу нематеријалну штету у смислу чл. 173. и 174. Закона о облигационим односима и члана 96. Закона о раду. Висина правичне накнаде која тужиоцу припада по основу претрпљених душевних болова због умањења општеживотне активности, претрпљеног страха и физичких болова, правилно је утврђена, у складу са чланом 200. Закона о облигационим односима, и то за претрпљени душевни бол 640.000,00 динара а за претрпљени страх и физички бол по 80.000,00 динара.

Према члану 23а. Закона о приватизацији ("Службени гласник РС", бр. 38/01), Програм реструктурирања донет у складу са овим законом има снагу извршне исправе и сматра се уговором којим се утврђује висина и начин измиривања потраживања поверилаца која су у њему утврђена. Ставом другим је предвиђено да ако се по доношењу програма реструктурирања против субјекта приватизације, односно купца капитала, покрене поступак пред надлежним органом, надлежни орган је дужан да у случају кад је потраживање основано, обавезе субјекта приватизације, односно купца капитала, на исплату потраживања на начин предвиђен програмом реструктурирања.

С обзиром на цитирани члан 23а. Закона о приватизацији, као и на одредбу члана 20. истог закона и члана 19. Уредбе о поступку и начину реструктурирања предузећа и других правних лица ("Службени гласник РС", бр. 1/02), одредбе програма реструктурирања примењују се на све повериоце чија су потраживања доспела пре одпочивања поступка реструктурирања а нису наплаћена, као и на све повериоце чија су потраживања доспела у току поступка, закључно да даном његовог окончања. Како је тужиочево потраживање пријављено у поступку реструктурирања, његов тужбени захтев правилно је одбијен преко 27,3% висине његовог оправданог потраживања, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП.

Председник већа

судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љм